

Διάσκεψη για την αλλαγή του κλίματος στη Ντόχα (COP 18)

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Νοεμβρίου 2012 σχετικά με τη Διάσκεψη για την αλλαγή του κλίματος, στην Ντόχα του Κατάρ (COP 18) (2012/2722(RSP))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση-Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την Αλλαγή του Κλίματος (UNFCCC) και το συνημμένο σε αυτήν Πρωτόκολλο του Κιότο,
- έχοντας υπόψη τα αποτελέσματα της Διάσκεψης του ΟΗΕ του 2007 στο Μπαλί, για την κλιματική αλλαγή, και το Σχέδιο Δράσης του Μπαλί (Απόφαση 1/COP 13),
- έχοντας υπόψη τη 15η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 15) της UNFCCC και την 5η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών που επέχει θέση Συνόδου των Συμβαλλομένων Μερών του Πρωτοκόλλου του Κιότο (COP/MOP 5), οι οποίες διεξήχθησαν στην Κοπεγχάγη της Δανίας από τις 7 έως τις 18 Δεκεμβρίου 2009, καθώς και τη συμφωνία της Κοπεγχάγης,
- έχοντας υπόψη τη 16η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 16) της UNFCCC, και την 6η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών, που επέχει θέση Συνόδου των Συμβαλλομένων Μερών του Πρωτοκόλλου του Κιότο (COP/MOP 6), οι οποίες διεξήχθησαν στο Κανκούν, Μεξικό, από τις 29 Νοεμβρίου έως τις 10 Δεκεμβρίου 2010, καθώς και τις συμφωνίες του Κανκούν,
- έχοντας υπόψη τη 17η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 17) της UNFCCC και την 7η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών που επέχει θέση Συνόδου των Συμβαλλομένων Μερών στο Πρωτόκολλο του Κιότο (COP/MOP 7), οι οποίες διεξήχθησαν στο Ντέρμπαν της Νότιας Αφρικής από τις 28 Νοεμβρίου έως τις 9 Δεκεμβρίου 2011, και ιδιαίτερα τις αποφάσεις που περιλαμβάνουν την Πλατφόρμα Ενισχυμένης Δράσης του Ντέρμπαν,
- έχοντας υπόψη την επικείμενη 18η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 18) της UNFCCC και την 8η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών, που επέχει θέση Συνόδου των Συμβαλλομένων Μερών στο Πρωτόκολλο του Κιότο (COP/MOP 8), οι οποίες θα διεξαχθούν στην Ντόχα του Κατάρ, από τις 26 Νοεμβρίου έως τις 8 Δεκεμβρίου 2012,
- έχοντας υπόψη τη δέσμη μέτρων της ΕΕ του Δεκεμβρίου 2008 για το κλίμα και την ενέργεια,
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2008/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ ώστε να ενταχθούν οι αεροπορικές δραστηριότητες στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας¹,

¹ ΕΕ L 8 της 13.1.2009, σ. 3.

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 4ης Φεβρουαρίου 2009, με θέμα «2050: το μέλλον αρχίζει σήμερα – συστάσεις για τη μελλοντική ολοκληρωμένη περιβαλλοντική πολιτική της ΕΕ για την αλλαγή του κλίματος»,¹
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 25ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ στη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή (COP 15)², της 10ης Φεβρουαρίου 2010 σχετικά με την έκβαση της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης για την Αλλαγή του Κλίματος (COP 15)³, της 25ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με τη διάσκεψη για την αλλαγή του κλίματος στο Κανκούν (COP 16)⁴, και της 16ης Νοεμβρίου 2011 σχετικά με τη διάσκεψη για την αλλαγή του κλίματος στο Ντέρμπαν (COP 17)⁵,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 15ης Μαρτίου 2012, σχετικά με τον χάρτη πορείας για τη μετάβαση σε μια ανταγωνιστική οικονομία χαμηλών επιπέδων ανθρακούχων εκπομπών το 2050⁶,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2012 σχετικά με τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στη 17η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών (COP 17) της Σύμβασης-Πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος (UNFCCC) και στην 7η σύνοδο της Διάσκεψης των Συμβαλλομένων Μερών στο Πρωτόκολλο του Κιότο (CMP 7) (Ντέρμπαν, Νότιος Αφρική, 28 Νοεμβρίου–9 Δεκεμβρίου 2011),
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2012 σχετικά με τα οικονομικά του κλίματος - χρηματοδότησης ταχείας εκκίνησης,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011 σχετικά με τη διπλωματία της ΕΕ στον τομέα του κλίματος,
- έχοντας υπόψη τη συγκεφαλαιωτική έκθεση του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP), με τίτλο «Bridging the Emissions Gap» (γεφυρώνοντας το χάσμα των εκπομπών),
- έχοντας υπόψη την κοινή δήλωση της 20ής Δεκεμβρίου 2005, του Συμβουλίου και των εκπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής, σχετικά με την αναπτυξιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης: «Η ευρωπαϊκή συναίνεση»⁷, και ιδίως τα σημεία 22, 38, 75, 76 και 105,
- έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τη Χιλιετία, της 8ης Σεπτεμβρίου 2000, η οποία παρουσιάζει τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας (ΑΣΧ) ως στόχους που η διεθνής κοινότητα καθόρισε από κοινού για την εξάλειψη της φτώχειας,
- έχοντας υπόψη τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η διάσκεψη κορυφής της G20 στο

¹ ΕΕ C 67 Ε της 18.3.2010, σ. 44.

² ΕΕ C 285 Ε της 21.10.2010, σ. 1.

³ ΕΕ C 341 Ε της 16.12.2010, σ. 25.

⁴ ΕΕ C 99 Ε της 3.4.2012, σ. 77.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0504.

⁶ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0086.

⁷ ΕΕ C 46 της 24.2.2006, σ. 1.

- Πίτσμπουργκ, στις 24-25 Σεπτεμβρίου 2009, για σταδιακή κατάργηση των επιδοτήσεων στους υδρογονάνθρακες μεσοπρόθεσμα και την παροχή στοχευμένης στήριξης για να μπορέσουν οι φτωχότερες χώρες να προσαρμοστούν στην κλιματική αλλαγή,
- έχοντας υπόψη την 11η σύνοδο της Διάσκεψης των Συμβαλλομένων Μερών (COP 11) για τη βιοποικιλότητα, που διεξήχθη στο Χαϊντεραμπάντ της Ινδίας από τις 8 έως τις 19 Οκτωβρίου 2012,
 - έχοντας υπόψη τις προφορικές ερωτήσεις (O-000160/2012 - B7-0364/2012 και O-000161/2012 - B7-0365/2012), που υπέβαλε η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων σύμφωνα με το άρθρο 115 του Κανονισμού του, καθώς και τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 115 παράγραφος 5 και το άρθρο 110 παράγραφος 2 του Κανονισμού του,
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αποφάσεις που περιλαμβάνουν την Πλατφόρμα Ενισχυμένης Δράσης του Ντέρμπαν (δέσμη Ντέρμπαν) αναγνωρίζουν ότι η αλλαγή του κλίματος αποτελεί μια επείγουσα και ενδεχομένως μη αναστρέψιμη απειλή για τις ανθρώπινες κοινωνίες και τον πλανήτη και κατά συνέπεια πρέπει να αντιμετωπιστεί σε διεθνές επίπεδο από όλα τα μέρη·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η δέσμη Ντέρμπαν έθεσε κατ' αρχήν τα θεμέλια για μια ολοκληρωμένη, φιλόδοξη, νομικά δεσμευτική διεθνή συμφωνία με τη συμμετοχή όλων των μερών, η οποία θα πρέπει να επιτευχθεί μέχρι το 2015 και να εφαρμοστεί μέχρι το 2020·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Διάσκεψη της Ντόχα (COP 18) πρέπει να αξιοποιήσει τη δυναμική που επιτεύχθηκε στο Ντέρμπαν, ώστε να διασφαλιστεί ότι θα συνεχιστούν οι προσπάθειες επίτευξης μιας τέτοιας παγκόσμιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας μέχρι το 2015·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μια τέτοια νομικά δεσμευτική παγκόσμια συμφωνία θα πρέπει να συμμορφώνεται με την αρχή των «κοινών αλλά διαφοροποιημένων ευθυνών και αντίστοιχων ικανοτήτων», αλλά και να αναγνωρίζει την ανάγκη να υιοθετηθούν από όλα τα μέρη που παράγουν εκπομπές φιλόδοξοι και επαρκείς στόχοι και αντίστοιχα μέτρα πολιτικής για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, που να ανταποκρίνονται στην εξέλιξη των ικανοτήτων·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η δέσμη Ντέρμπαν δεν αναγνωρίζει σε επαρκή βαθμό την ανάγκη να αναληφθεί δράση για τον μετριασμό της αλλαγής του κλίματος έως το 2020, καθώς και ότι οι υφιστάμενες δεσμεύσεις και υποσχέσεις δεν επαρκούν για την εκπλήρωση του στόχου να περιοριστεί η παγκόσμια μέση ετήσια αύξηση της θερμοκρασίας στην επιφάνεια του πλανήτη σε 2°C («ο στόχος των 2° C»), και ζητεί, ως εκ τούτου, τα ζητήματα αυτά να αντιμετωπιστούν με ύψιστη προτεραιότητα στη Διάσκεψη της Ντόχα,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με τα επιστημονικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν στη Διακυβερνητική Επιτροπή για την Αλλαγή του Κλίματος (IPCC), για να επιτευχθεί ο στόχος των 2° C πρέπει οι παγκόσμιες εκπομπές, αφού κορυφωθούν έως το 2015, να μειωθούν κατά τουλάχιστον 50% σε σύγκριση με το 1990 έως το 2050 και από τότε και

στο εξής να μειώνονται σταθερά· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ θα πρέπει κατά συνέπεια να πιέσει για τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων από τις χώρες με τις μεγαλύτερες εκπομπές και για την αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων αυτών πριν από το 2020,

- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με πρόσφατα επιστημονικά ευρήματα, η αλλαγή του κλίματος θα έχει ταχύτερες και πιο έντονες επιπτώσεις από ό,τι είχε προβλεφθεί στο παρελθόν, για παράδειγμα στην Αρκτική·
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τον Διεθνή Οργανισμό Ενέργειας, προβλέπεται αύξηση της παγκόσμιας ζήτησης ενέργειας κατά ένα τρίτο μεταξύ 2010 και 2035· λαμβάνοντας υπόψη ότι η αύξηση της ζήτησης και των εκπομπών θα προέρχεται ως επί το πλείστον από τις αναδύμενες οικονομίες· λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχουν επιδοτήσεις ύψους 400 δισεκατομμυρίων δολαρίων που προωθούν τη σπατάλη στην κατανάλωση ορυκτών καυσίμων·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η μείωση των εκπομπών άνθρακα στον ενεργειακό τομέα και τη βιομηχανία με την εφαρμογή καινοτομιών θα αποτελούσε ένα πλεονέκτημα για την Ευρώπη, καθιστώντας την πρωτοπόρο στην αναπτυσσόμενη παγκόσμια αγορά προϊόντων και υπηρεσιών που σχετίζονται με την ενέργεια·
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι καινοτομίες σε παγκόσμιο επίπεδο στον τομέα της βιώσιμης ενέργειας (τόσο στο επίπεδο της παραγωγής όσο και στο επίπεδο της χρήσης) δημιουργεί θέσεις απασχόλησης, τόνώνει την οικονομική ανάπτυξη, ενισχύει την ενεργειακή ανεξαρτησία και προάγει έναν καθαρότερο κόσμο στον οποίο μετριάζονται οι επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος και εξασφαλίζεται η επάρκεια του ενεργειακού εφοδιασμού·
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επενδύσεις στον ενεργειακό τομέα έχουν συχνά διάρκεια 30 ετών ή μεγαλύτερη και ότι ο σχεδιασμός νέων έργων και πολιτικών είναι ιδιαίτερα χρονοβόρος, γεγονός το οποίο επιτείνει την ανάγκη, σε παγκόσμιο επίπεδο, για νέα βήματα στον τομέα της ενέργειας·
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι απαιτείται περαιτέρω έρευνα για χρήσιμες καινοτομίες στο ενεργειακό σύστημα και το σύστημα μεταφορών·
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ θα πρέπει, για να αποδείξει τη σοβαρότητα των προσπαθειών της και δεδομένης της τεχνολογικής και οικονομικής της ικανότητας, να είναι πρωτοπόρος στην προστασία του κλίματος·
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν θα καταστεί δυνατή η σύναψη νομικά δεσμευτικής συμφωνίας το 2015, αν δεν υπάρχει συναίνεση σχετικά με την ισοκατανομή των μακροπρόθεσμων προσπαθειών μετριασμού σε παγκόσμιο επίπεδο·
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι κατά την COP 16 στο Κανκούν (2010), οι αναπτυσσόμενες χώρες δεσμεύτηκαν να διαθέτουν ετησίως, έως το 2020, 100 δισεκατομμύρια δολάρια για «νέα και πρόσθετη» χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση των αναγκών των αναπτυσσόμενων χωρών σε σχέση με την κλιματική αλλαγή, χωρίς ωστόσο να έχει οριστεί ως τώρα τι σημαίνει «νέα και επιπρόσθετη» χρηματοδότηση·
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μετά το 2012, τελευταίο έτος της χρηματοδότησης ταχείας εκκίνησης (δέσμευση για 30 εκατομμύρια δολάρια, που αναλήφθηκε στην Κοπεγχάγη), δεν υπάρχει βεβαιότητα σχετικά με το συνολικό ύψος της χρηματοδότησης για το κλίμα·

- IΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι περίπου το 20% των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου προέρχονται από την αποδάσωση και άλλες μορφές χρήσης και αλλαγής χρήσης γης, καθώς και ότι η γεωργοδοσικομία εντείνει τα φαινόμενα μετριασμού των εκπομπών CO₂, μέσω της αυξημένης αποθήκευσης άνθρακα, και μειώνει τη φτώχεια, μέσω της διαφοροποίησης των εισοδημάτων των τοπικών κοινοτήτων·
- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η βελτίωση της διακυβέρνησης στον τομέα της δασοκομίας αποτελεί θεμελιώδες προαπαιτούμενο για τον διαρκή περιορισμό της αποψίλωσης των δασών·

Πλατφόρμα Ενισχυμένης Δράσης του Ντέρμπαν

1. εκφράζει την ικανοποίησή του για τη συγκρότηση της ειδικής ομάδας εργασίας για την Πλατφόρμα Ενισχυμένης Δράσης του Ντέρμπαν, και επισημαίνει ότι σύμφωνα με την απόφαση 1/CP 17, η ομάδα αυτή πρέπει να αρχίσει επειγόντως τις εργασίες για την ανάπτυξη πρωτοκόλλου, νομικού μέσου ή συμφωνημένου αποτελέσματος με νομική ισχύ στο πλαίσιο της σύμβασης, το οποίο θα ισχύει για όλα τα μέρη, οι οποίες να ολοκληρωθούν το συντομότερο δυνατό και σε κάθε περίπτωση όχι αργότερα από το 2015· επισημαίνει ακόμα ότι κατά τις εργασίες αυτές πρέπει να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα της πέμπτης έκθεσης αξιολόγησης της IPCC, που αναμένεται να ολοκληρωθεί μέχρι το 2014· εκφράζει επίσης την ικανοποίησή του για τη διαδικασία αύξησης του επιπέδου φιλοδοξίας των συμβαλλομένων μερών για την περίοδο έως το 2020·
2. τονίζει ότι οι αρχές της ισότητας και των κοινών αλλά διαφοροποιημένων ευθυνών και αντίστοιχων δυνατοτήτων (CBDRRC) πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο της Πλατφόρμας Ενισχυμένης Δράσης του Ντέρμπαν, ώστε αυτή να αποφέρει επαρκή οφέλη για το κλίμα·
3. επισημαίνει ότι σύμφωνα με τη δέσμη του Ντέρμπαν απαιτείται παράλληλα η επίτευξη των συμφωνηθέντων αποτελεσμάτων της ειδικής ομάδας εργασίας για τη μακροπρόθεσμη συνεργατική δράση (LCA) μέχρι τη Διάσκεψη της Ντόχα·
4. τονίζει ότι το νέο νομικό μέσο θα πρέπει να προβλέπει μέτρα μετριασμού στο πλαίσιο ενός παγκόσμιου προϋπολογισμού άνθρακα ο οποίος θα είναι συνεπής με τη διατήρηση της αλλαγής του κλίματος κάτω από τους 2° C σε σύγκριση με τα προβιομηχανικά επίπεδα, καθώς και την εξασφάλιση των μέσων για την απαιτούμενη δράση για το κλίμα στις αναπτυσσόμενες χώρες, αξιόπιστους κανόνες λογιστικής, παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, και ένα αξιόπιστο καθεστώς εφαρμογής και συμμόρφωσης·
5. επισημαίνει με ανησυχία την παρελκυστική στάση ορισμένων μερών στις συνομιλίες της Βόννης που πραγματοποιήθηκαν τον Μάιο του 2012, αλλά χαιρετίζει τα μικρά αλλά αναγνωρίσιμα βήματα σύγκλισης που επιτεύχθηκαν κατά τις πρόσθετες άτυπες συνόδους στην Μπανγκόκ της Ταϊλάνδης, μεταξύ 30 Αυγούστου και 5 Σεπτεμβρίου 2012·
6. ζητεί μεγαλύτερη σαφήνεια και συμφωνία όσον αφορά τη συγκρισιμότητα των προσπαθειών και ένα κοινό σύστημα λογιστικής για τις συμβαλλόμενες ανεπτυγμένες χώρες που δεν έχουν υπογράψει το Πρωτόκολλο του Κιότο, πριν από την ολοκλήρωση των εργασιών της AWG-LCA·
7. τονίζει ότι η ΕΕ θα πρέπει να δώσει πρώτη το παράδειγμα, εφαρμόζοντας τις δεσμεύσεις

της και επιδεικνύοντας φιλοδοξία, τόσο σχετικά με τα μέτρα μετριασμού όσο και σχετικά με τη χρηματοδότηση· εκτιμά, συνεπώς, ότι είναι ευθύνη όλων των θεσμικών οργάνων της ΕΕ ενόψει της Διάσκεψης της Ντόχα, να αναλάβουν έντονη διπλωματική δράση για το κλίμα και για τη δημιουργία διεθνών συμμαχιών, ώστε να διασφαλιστούν η τήρηση των δεσμεύσεων της δέσμης του Ντέρμπαν και η απλούστευση της διαδικασίας της UNFCCC προς την κατεύθυνση ενός νέου πολυμερούς καθεστώτος το οποίο θα συμφωνηθεί έως το 2015· υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό να αποσαφηνιστεί ο τρόπος με τον οποίο θα εφαρμοστούν οι αρχές της σύμβασης μετά το 2020, ώστε να αναλάβουν όλα τα μέρη δεσμεύσεις· θεωρεί ότι ο νέος, βασισμένος στην αγορά μηχανισμός, ο οποίος ορίστηκε στη διάσκεψη COP 17, είναι ιδιαίτερα σημαντικός από αυτήν την άποψη, και ελπίζει ότι η AWG-LCA θα καταφέρει να αναπτύξει τις λεπτομέρειες και τις διαδικασίες για τον μηχανισμό αυτό·

Πρωτόκολλο του Κιότο – 2η περίοδος δέσμευσης

8. επισημαίνει την απόφαση των μερών, όπως αντικατοπτρίζεται στη δέσμη του Ντέρμπαν, η οποία καλύπτει συνολικά περίπου το 15% των παγκόσμιων εκπομπών, γεγονός που επιβάλλει στην ΕΕ να εντείνει τις προσπάθειές της για εξεύρεση λύσεων σχετικά με κοινά μέτρα με στόχο να συμφωνήσουν όλοι οι κύριοι εμπλεκόμενοι, ως ενδιάμεσο βήμα, σε μια δεύτερη περίοδο δέσμευσης του Πρωτοκόλλου του Κιότο με ημερομηνία έναρξης την 1η Ιανουαρίου 2013, ως μεταβατικό στάδιο προς ένα αποτελεσματικότερο και πιο ολοκληρωμένο νομικά δεσμευτικό διεθνές καθεστώς για όλα τα μέρη·
9. επισημαίνει την απουσία των ΗΠΑ, της Ρωσίας, της Ιαπωνίας και του Καναδά από μια ενδεχόμενη δεύτερη περίοδο δέσμευσης του Πρωτοκόλλου του Κιότο, καθώς και την αβεβαιότητα σχετικά με τη συμμετοχή της Αυστραλίας και της Νέας Ζηλανδίας· επισημαίνει περαιτέρω τη συνεχιζόμενη έλλειψη στόχων μείωσης των εκπομπών για τις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως η Κίνα, η Ινδία, η Βραζιλία και η Ινδονησία·
10. ζητεί να εγκριθούν στην Ντόχα όλες οι απαιτούμενες τροποποιήσεις, ώστε να είναι δυνατή η άμεση έναρξη της δεύτερης περιόδου δέσμευσης του Πρωτοκόλλου του Κιότο σε προσωρινή βάση·
11. επισημαίνει τη δέσμευση που περιλαμβάνεται στην απόφαση 1/CMP.7 της δέσμης του Ντέρμπαν, ότι η ημερομηνία λήξης της δεύτερης περιόδου δέσμευσης θα αποφασιστεί στη Διάσκεψη της Ντόχα, και υποστηρίζει την επιλογή για οκταετή περίοδο δέσμευσης με καταληκτική ημερομηνία την 31η Δεκεμβρίου 2020·
12. τονίζει, στο πλαίσιο της υφιστάμενης λειτουργικής δομής του Πρωτοκόλλου του Κιότο, την ανάγκη να ενταχθούν, κατά τη Διάσκεψη της Ντόχα, οι ποσοτικοποιημένοι στόχοι περιορισμού ή μείωσης των εκπομπών (QELRO), οι οποίοι επρόκειτο να υποβληθούν από τα μέρη έως τον Μάιο του 2012, στο Πρωτόκολλο του Κιότο υπό μορφή τροποποιήσεων, σύμφωνα με την απόφαση 1/CMP 7· ζητεί από όλα τα μέρη του Παραρτήματος Β να υποβάλουν τους στόχους QELRO, αν δεν το έχουν κάνει ήδη, και εκφράζει εν προκειμένω την ικανοποίησή του για την αρχική υποβολή από πλευράς ΕΕ· τονίζει ότι η μεταφορά των καταλογισμένων ποσοτικών μονάδων (AAU) στη δεύτερη περίοδο δέσμευσης θα υπονόμει την ακεραιότητα του Πρωτοκόλλου του Κιότο· επισημαίνει ότι αν επιτραπεί στα κράτη μέλη να μεταφέρουν AAU, το Πρωτόκολλο του Κιότο δεν θα οδηγήσει σε πραγματικά αποτελέσματα μετριασμού της αλλαγής του κλίματος·

13. χαιρετίζει την πρόταση της ομάδας των 77 και της Κίνας για ουσιαστικό περιορισμό και ελαχιστοποίηση της χρήσης του πλεονάσματος· επισημαίνει ότι η ΕΕ δεν έχει υποβάλει έως τώρα πρόταση για τη διευθέτηση του πλεονάσματος AAU· υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία τόσο για τα μέτρα γενικής εφαρμογής (άρθρο 16 της ΣΛΕΕ) όσο και καθ' όλη τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων και της σύναψης νέων διεθνών συμφωνιών (άρθρο 218 της ΣΛΕΕ)·
14. επαναλαμβάνει το αίτημά του για μεταρρύθμιση του μηχανισμού καθαρής ανάπτυξης (CDM), με τη θέσπιση αυστηρών κανόνων ποιότητας που να εγγυώνται την υψηλή ποιότητα των εν λόγω έργων, έτσι ώστε να συμβάλλουν στη μείωση των εκπομπών κατά τρόπο αξιόπιστο, επαληθεύσιμο, πραγματικό και συμπληρωματικό, συνεισφέροντας στη βιώσιμη ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών και στην πρόληψη της ακατάλληλης χρήσης του μηχανισμού μέσω έργων υποδομής με υψηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα· εκτιμά ότι ο CDM πρέπει στο μέλλον να περιοριστεί στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες (LAX)·

Ανεπάρκεια των προτεινόμενων δράσεων μετριασμού

15. τονίζει την επείγουσα ανάγκη να υλοποιήσουν όλα τα μέρη τις δεσμεύσεις τους, αλλά και να αυξήσουν το επίπεδο των φιλοδοξιών τους έως το 2020, ώστε να παραμείνουν στο πλαίσιο του στόχου των 2°C· επαναλαμβάνει ιδιαίτερα την επείγουσα ανάγκη να επιτευχθεί πρόοδος στη γεφύρωση του «χάσματος γιγατόνων» που υπάρχει μεταξύ των επιστημονικών στοιχείων και των υφιστάμενων δεσμεύσεων των μερών, να υιοθετηθούν δεσμεύσεις και δράσεις μείωσης εκπομπών πιο φιλόδοξες από αυτές που περιλαμβάνονται στη συμφωνία της Κοπεγχάγης, βάσει της αρχής της «κοινής αλλά διαφοροποιημένης ευθύνης και αντίστοιχων ικανοτήτων», που σημαίνει ότι οι φτωχότερες χώρες θα πρέπει -μέσω μέτρων οικονομικής και τεχνικής βοήθειας, αλλά και ανάπτυξης ικανοτήτων- να μπορέσουν να περάσουν άμεσα σε ένα προηγμένο ενεργειακό και οικονομικό σύστημα με χαμηλές εκπομπές άνθρακα· καλεί, ειδικότερα, τα μέρη να λάβουν επείγοντα μέτρα, τα οποία να τεθούν σε ισχύ το αργότερο έως το 2015, για τη μείωση των εκπομπών από τις διεθνείς αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές, και τους άλλους συναφείς τομείς, όπως επίσης να μειώσουν τους υδροφθοράνθρακες (HFC), την αιθάλη, το μεθάνιο και άλλους βραχύβιους παράγοντες κλιματικής πίεσης, ώστε να γεφυρωθεί το χάσμα με τον στόχο των 2° C·
16. ζητεί τη λήψη απόφασης στην Ντόχα, για την ποσοτική αποτίμηση του μεγέθους του χάσματος σε παγκόσμιο επίπεδο και για τη συνεχή παρακολούθησή του, προκειμένου να ληφθούν κατάλληλα μέτρα για τη γεφύρωσή του·
17. καλεί την Επιτροπή και την Κυπριακή Προεδρία να αναζητήσουν συμμάχους για τη γεφύρωση του «χάσματος γιγατόνων», δηλαδή της διαφοράς μεταξύ των υφιστάμενων επιπέδων φιλοδοξίας και αυτών που απαιτούνται για τη διατήρηση της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη κάτω από τους 2 °C·
18. αναγνωρίζει ότι η αποτελεσματική σταδιακή κατάργηση των επιδοτήσεων για τα ορυκτά καύσιμα θα συνέβαλλε σημαντικά στην κάλυψη της ανεπάρκειας των προτεινόμενων δράσεων μετριασμού·
19. υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τα ευρήματα της τέταρτης έκθεσης αξιολόγησης της IPCC, οι βιομηχανικές χώρες οφείλουν να μειώσουν τις εγχώριες εκπομπές τους κατά 25-40%

σε σχέση με τα επίπεδα του 1990, μέχρι το 2020, ενώ οι αναπτυσσόμενες χώρες ως ομάδα οφείλουν να επιτύχουν σημαντική απόκλιση κάτω από τον προβλεπόμενο σήμερα συντελεστή αύξησης των εκπομπών, της τάξης του 15-30%, μέχρι το 2020· υπενθυμίζει, επιπλέον, ότι οι συνολικές παγκόσμιες εκπομπές θα πρέπει να φτάσουν στο ανώτατο επίπεδό τους πριν από το 2020, και ζητεί μια ανοικτή συζήτηση σχετικά με τον σχεδιασμό αποτελεσματικότερων στρατηγικών πολιτικής για την κάλυψη της ανεπάρκειας των προτεινόμενων δράσεων μετριασμού·

20. τονίζει την ανάγκη αξιόπιστης επιστημονικής βάσης, όπως αυτή που παρέχεται από την IPCC, η οποία υπέστη ριζική μεταρρύθμιση όσον αφορά τη δομή και τις διαδικασίες της, και επισημαίνει στο πλαίσιο αυτό τη σημασία των ευρημάτων της πέμπτης έκθεσης αξιολόγησης της πέμπτης έκθεσης αξιολόγησης (IPCC AR5), η οποία αναμένεται το 2014·
21. υπενθυμίζει ότι είναι προς το συμφέρον της ίδιας της ΕΕ να επιδιωχθεί ένας στόχος προστασίας του κλίματος ύψους 30% έως το 2020, ο οποίος θα οδηγούσε σε βιώσιμη ανάπτυξη, πρόσθετες θέσεις απασχόλησης και μείωση της εξάρτησης από τις εισαγωγές ενέργειας·
22. χαιρετίζει την προτεινόμενη ενσωμάτωση στη νομοθεσία της ΕΕ, της συμφωνίας του Κανκούν για την κατάρτιση στρατηγικών ανάπτυξης με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα από τα μέρη που είναι ανεπτυγμένες χώρες, και τονίζει τη σημασία που έχει η παροχή οικονομικής και τεχνικής στήριξης για την έγκριση και εφαρμογή σχεδίων ανάπτυξης με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα από τις συμβαλλόμενες αναπτυσσόμενες χώρες· επισημαίνει ότι τα εν λόγω σχέδια και στρατηγικές θα πρέπει να ορίζουν πολιτικές και μέτρα τα οποία θα περιλαμβάνουν έγκαιρη εσωτερική δράση για την αποφυγή του εγκλωβισμού σε επενδύσεις και υποδομές έντασης ανθρακούχων εκπομπών, καθώς και βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους για την ενεργειακή απόδοση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας·

Οικονομικά του κλίματος

23. υπογραμμίζει την επείγουσα ανάγκη να αποφευχθεί το χρηματοδοτικό κενό μετά το 2012 (όταν λήξει η περίοδος χρηματοδότησης ταχείας εκκίνησης) και να επιδιωχθεί η εξασφάλιση της χρηματοδότησης μεταξύ του 2013 και του 2020 από διάφορες πηγές· εκτιμά ότι η ανάληψη συγκεκριμένων δεσμεύσεων για τη χρηματοδότηση κατά την περίοδο 2013-2020 έχει καθοριστική σημασία για την επιτάχυνση των διαδικασιών μετασχηματισμού και για την αποφυγή του εγκλωβισμού σε πηγές ορυκτών καυσίμων σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες, καθώς επίσης για την υποστήριξη των προσπαθειών των αναπτυσσόμενων χωρών για τον μετριασμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν· υπενθυμίζει ότι η πλειονότητα των κρατών μελών δεν έχει αναλάβει ακόμη δεσμεύσεις σχετικά με τη χρηματοδότηση για το κλίμα κατά την περίοδο μετά το 2013·
24. επισημαίνει με ανησυχία ότι, μολονότι οι αναπτυσσόμενες χώρες έχουν δεσμευτεί να διαθέτουν 100 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως στο πλαίσιο της χρηματοδότησης σε σχέση με το κλίμα έως το 2020, δεν έχει συμφωνηθεί ως τώρα σε διεθνές επίπεδο τι σημαίνει «νέα και επιπρόσθετη»·
25. υπογραμμίζει ότι η μέτρηση, η επαλήθευση και η παρακολούθηση των κονδυλίων για το κλίμα, σε συνδυασμό με την προσθετικότητά τους, έχουν ουσιαστική σημασία και

επιβάλλουν τη συμφωνία για έναν ορισμό σε διεθνές επίπεδο· ζητεί από την ΕΕ να αναπτύξει μια κοινή προσέγγιση προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια (ΕΑΒ) δεν θα παρεκτρέπεται από τους υπάρχοντες αναπτυξιακούς στόχους, αλλά θα είναι πραγματικά επιπρόσθετη·

26. εκφράζει την ικανοποίησή του για τις δραστηριότητες που προβλέπει το πρόγραμμα εργασίας σε σχέση με τις πηγές μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης και τις χρηματοδοτικές ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών, και αναμένει την έκθεση των συμπροέδρων που θα συζητηθεί στην Ντόχα·
27. θεωρεί ότι η χρηματοδότηση μέτρων για το κλίμα στις αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να αντιμετωπίζει τις αρνητικές επιδράσεις της αλλαγής του κλίματος που είναι ήδη αισθητές, και να συμβάλλει στην ανάπτυξη της ανθεκτικότητας, ιδίως στις πιο φτωχές και ευάλωτες χώρες, στη γεφύρωση του χάσματος όσον αφορά τις φιλοδοξίες μετριασμού πριν από το 2020, και παράλληλα στη βιώσιμη ανάπτυξη·
28. υπενθυμίζει στο πλαίσιο αυτό ότι θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν καινοτόμες και επιπρόσθετες πηγές χρηματοδότησης (διεθνής φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και εισφορές για τις διεθνείς αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές)·
29. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι η χρηματοδότηση θα είναι νέα και επιπρόσθετη, και να προωθήσει καινοτόμες πηγές χρηματοδότησης·
30. τονίζει τις σημαντικές δυνατότητες εξοικονόμησης κόστους και μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που συνεπάγεται η κατάργηση των επιδοτήσεων για τα ορυκτά καύσιμα· ζητεί την έγκριση σχεδίων στην Ντόχα για τη σταδιακή κατάργηση των επιδοτήσεων για τα ορυκτά καύσιμα τόσο στις ανεπτυγμένες όσο και στις αναπτυσσόμενες χώρες, με προτεραιότητα για τις χώρες του Παραρτήματος Ι·
31. εκφράζει την ικανοποίησή του για τη συγκρότηση του διοικητικού συμβουλίου του Πράσινου Ταμείου για το Κλίμα (GCF) και προσδοκά ότι στην Ντόχα θα ληφθεί απόφαση σχετικά με την έδρα της Γραμματείας του GCF· επισημαίνει ότι στη Διάσκεψη της Ντόχα θα πρέπει να ληφθούν περαιτέρω αποφάσεις προκειμένου να καταστεί λειτουργικό το GCF, όπως προβλέπεται στις συμφωνίες του Κανκούν, ιδιαίτερα όσον αφορά την αρχική χρηματοδότησή του, και υπογραμμίζει την ανάγκη κινητοποίησης χρηματοδοτικών πόρων από τα συμβαλλόμενα μέρη, προκειμένου να καταστεί λειτουργικό το GCF· αναγνωρίζει ότι το Πράσινο Ταμείο για το Κλίμα συμβάλλει καθοριστικά στην ικανότητα των ΛΑΧ να μετριάσουν τις επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος και να προσαρμοστούν σε αυτήν,
32. υπογραμμίζει ότι στις συμφωνίες του Κανκούν προσδιορίζεται σαφώς ότι τα κονδύλια που διατίθενται στις αναπτυσσόμενες χώρες μέσω του GCF θα πρέπει να είναι «νέα» και «επιπρόσθετα» στην υπάρχουσα αναπτυξιακή βοήθεια·
33. υπενθυμίζει πως οι φτωχές χώρες, παρά το γεγονός ότι έχουν συμβάλει λιγότερο στην αύξηση της συγκέντρωσης αερίων θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα, είναι πιο ευαίσθητες στον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής και έχουν μικρότερη ικανότητα προσαρμογής·
34. τονίζει ότι η διασφάλιση μιας συνεκτικής πολιτικής και η ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής πτυχής στα αναπτυξιακά έργα πρέπει να αποτελέσουν τον πυρήνα οποιασδήποτε αποτελεσματικής στρατηγικής της ΕΕ για το μετριασμό της κλιματικής

αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν·

35. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να υποστηρίξουν παρεμβάσεις υπέρ των φτωχών στις αναπτυσσόμενες χώρες, για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων· καλεί, ειδικότερα, την ΕΕ, να μεριμνήσει ώστε η χρηματοδότηση να διατίθεται μόνο για την υποστήριξη τρόπων ανάπτυξης που δεν βλάπτουν το περιβάλλον και το κλίμα, γεγονός που συνεπάγεται τη σταδιακή κατάργηση της άμεσης ή έμμεση στήριξης της ΕΕ προς τον κλάδο ορυκτών καυσίμων (π.χ. με δανειακές εγγυήσεις από την ΕΤΕπ, μέσω οργανισμών εξαγωγικών πιστώσεων, κ.λπ.), σύμφωνα με τη δέσμευση που ανέλαβε η ΕΕ κατά τη διάσκεψη κορυφής της G20 στο Πίτσμπουργκ, το 2009·
36. τονίζει ότι η παρούσα οικονομική κρίση δεν θα πρέπει να αποτελέσει πρόφαση για τη μη ανάληψη δράσης ή για τη μη χορήγηση κονδυλίων για μέτρα προσαρμογής στις αναπτυσσόμενες χώρες· υπογραμμίζει μάλιστα ότι η ανάπτυξη μιας οικονομίας χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα αποτελεί σημαντικό βήμα για την έξοδο από την κρίση·
37. καλεί τα βιομηχανικά κράτη να υποστηρίξουν τις αναπτυσσόμενες χώρες στην εφαρμογή βιώσιμων και αποδοτικών τεχνολογιών με επαρκή οικονομικά και τεχνολογικά μέσα·
38. φρονεί ότι τα εν λόγω μέτρα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα και τις προτεραιότητες των αναπτυσσόμενων χωρών, ενσωματώνοντας την τοπική γνώση, και να ενισχύουν τη συνεργασία Νότου-Νότου και το ρόλο της μικρομεσαίας γεωργίας, επιδεικνύοντας τη δέουσα μέριμνα για τη φύση και την οικολογική ισορροπία·
39. τονίζει ότι τα χρηματοδοτικά μέσα για τα μέτρα προστασίας του κλίματος θα πρέπει να διατίθενται ως νέα και πρόσθετη συνεισφορά, επιπλέον της ήδη υφιστάμενης αναπτυξιακής βοήθειας·
40. υπενθυμίζει στην ΕΕ και τα κράτη μέλη της ότι η επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια έχει ζωτική σημασία για τη χρηματοδότηση βασικών αναπτυξιακών αναγκών –όπως υγεία και παιδεία– και δεν θα πρέπει να παροχετεύεται στη χρηματοδότηση μέτρων για το κλίμα· ζητεί από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να εγγυηθούν επαρκή κονδύλια για την επίτευξη των ΑΣΧ, καθώς και νέα και επιπρόσθετα κονδύλια για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή σε αυτήν·

Χρήση γης, αλλαγή στη χρήση γης και δασοκομία (LULUCF)

41. εκφράζει την ικανοποίησή του για την έγκριση της απόφασης 2/CMP.7 στη Διάσκεψη του Ντέρμπαν, ως σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση καθιέρωσης στέρων λογιστικών κανόνων για τον κλάδο LULUCF· επισημαίνει ότι η συγκεκριμένη απόφαση προβλέπει διετές πρόγραμμα εργασίας για την εξέταση της ανάγκης για πληρέστερους κανόνες λογιστικής, ώστε να διασφαλίζεται η περιβαλλοντική ακεραιότητα της συμβολής του κλάδου στη μείωση των εκπομπών·
42. υπενθυμίζει πως τόσο η αλλαγή χρήσης της γης όσο και η γεωργία ευθύνονται για σημαντικό μέρος των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στις αναπτυσσόμενες χώρες· καλεί την ΕΕ να προωθήσει τη γεωργοδασοκομία ή τη βιολογική γεωργία, ιδιαίτερα στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες, καθώς και οι δύο συμβάλλουν στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και στη μείωση της φτώχειας, επιτρέποντας τη διαφοροποίηση των

εισοδημάτων των τοπικών κοινοτήτων·

43. επαναλαμβάνει ότι η παραγωγή αγροκαυσίμων από καλλιέργειες τροφίμων (όπως οι ελαιόσποροι, το φοινικέλαιο, το ζαχαροκάλαμο, τα ζαχαρότευτλα και το σιτάρι) θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε τεράστια ζήτηση γης και να θέσουν σε κίνδυνο τους ανθρώπους στις φτωχές χώρες, των οποίων τα μέσα διαβίωσης εξαρτώνται από την πρόσβαση σε γη και σε φυσικούς πόρους·
44. θεωρεί λυπηρό το γεγονός ότι τα κριτήρια βιωσιμότητας που παρατίθενται στην οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και στην οδηγία για την ποιότητα των καυσίμων σε σχέση με τα βιοκαύσιμα είναι περιορισμένης εμβέλειας και δεν επαρκούν για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της επέκτασης της χρήσης αγροκαυσίμων, ιδιαίτερα μέσω της έμμεσης αλλαγής χρήσης γης (ILUC)· καλεί την ΕΕ να αναβαθμίσει τα κριτήριά της για τη βιωσιμότητα και την πιστοποίηση αναφορικά με τα βιοκαύσιμα, προκειμένου να εξασφαλίσει συνέπεια προς τη δέσμευσή της να καταπολεμήσει την κλιματική αλλαγή και να ανταποκριθεί στη νομική υποχρέωσή της για συνέπεια της αναπτυξιακής πολιτικής, όπως ορίζεται στο άρθρο 208 της Συνθήκης της Λισαβόνας·
45. επαναλαμβάνει ότι η αυξημένη χρήση βιομάζας ενδέχεται να οδηγήσει στην ένταση της δασικής εκμετάλλευσης και στη μείωση των δασικών αποθεμάτων άνθρακα, θέτοντας σε κίνδυνο τον στόχο της ΕΕ να περιοριστεί η αύξηση της θερμοκρασίας σε 2 °C· ζητεί από την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να δέχονται μόνο αγροκαύσιμα που αποδεδειγμένα μειώνουν τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, δεν θέτουν σημαντικά θέματα χρήσης γης, δεν απειλούν την επισιτιστική ασφάλεια των ανθρώπων και δεν εγκυμονούν κίνδυνο σύγκρουσης για τη διατήρηση των φυσικών πόρων· καλεί την Επιτροπή, στο πλαίσιο αυτό, να αναπτύξει νομικά δεσμευτικά κριτήρια βιωσιμότητας για τη βιομάζα, να συμπεριλάβει τους υπολογισμούς της ILUC στα υπάρχοντα κριτήρια βιωσιμότητας για τα αγροκαύσιμα, και να ενσωματώσει τους υπολογισμούς της ILUC και του χρέους άνθρακα στα κριτήρια βιωσιμότητας για τη βιοενέργεια·

Μείωση των Εκπομπών που οφείλονται στην Αποδάσωση και στην Υποβάθμιση των Δασών (REDD+)

46. εκφράζει την ικανοποίησή του για την έγκριση αποφάσεων στο Ντέρμπαν, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τις εγγυήσεις και τα επίπεδα αναφοράς· εκτιμά ότι απαιτείται περαιτέρω πρόοδος στην Ντόχα, ειδικότερα όσον αφορά την τεχνική αξιολόγηση των επιπέδων αναφοράς για τα δάση· επισημαίνει περαιτέρω τον σημαντικό ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει το πρόγραμμα REDD+ για τον περιορισμό της ανεπάρκειας των προτεινόμενων δράσεων μετριασμού έως το 2020·
47. τονίζει ότι σύμφωνα με το πλαίσιο της UNFCCC, το πρόγραμμα REDD+ θα χρηματοδοτείται με δημόσια κονδύλια, και καλεί τα μέρη να επιδείξουν ισχυρή πολιτική δέσμευση στην κατεύθυνση της ανάπτυξης καινοτόμων χρηματοδοτικών λύσεων·
48. εκφράζει την αντίθεσή του στην εμπορία του δασικού διοξειδίου του άνθρακα και στην ένταξη του προγράμματος REDD+ στις αγορές διοξειδίου του άνθρακα, καθώς κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε κατανομή υπέρμετρων ποσοτήτων δικαιωμάτων και περαιτέρω μείωση της τιμής του διοξειδίου άνθρακα·
49. τονίζει ότι η επιτυχής υλοποίηση του προγράμματος REDD+ εξαρτάται από τη διαφάνεια και την ανάπτυξη συνεκτικών συστημάτων παρακολούθησης·

50. αναγνωρίζει τη σημασία του REDD+ για την αντιμετώπιση των εκπομπών που προκαλεί η δασοκομία· επιμένει ότι το REDD+ δεν θα πρέπει να υπονομεύει οποιοδήποτε βήμα προόδου που έχει σημειωθεί μέχρι τώρα με το Πρόγραμμα FLEGT (επιβολή δασικής νομοθεσίας, διακυβέρνηση και εμπόριο), ειδικά σε ό,τι αφορά τη δασική διακυβέρνηση, και τη διευκρίνιση και αναγνώριση εθιμικών μορφών ιδιοκτησίας· ζητεί από την ΕΕ να ασκήσει πίεση για λεπτομερέστερες διασφαλίσεις σε σχέση με τα κοινωνικά ζητήματα, τη διακυβέρνηση και το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων μηχανισμών για την προστασία των δικαιωμάτων των ανθρώπων που ζουν στα δάση·
51. θεωρεί ότι το σύστημα πληρωμών για την προστασία των δασών θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα σταθερό και μακροπρόθεσμο· υπογραμμίζει ότι η καταστροφή των δασών θα ξεκινούσε ξανά σε περίπτωση μείωσης των κονδυλίων κάτω από ένα ορισμένο επίπεδο·

Διεθνείς αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές

52. επαναλαμβάνει την έκκλησή για υιοθέτηση διεθνών πράξεων με παγκόσμιους στόχους μείωσης των εκπομπών, για τον περιορισμό των κλιματικών επιπτώσεων από τις διεθνείς αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές· συνεχίζει να υποστηρίζει τη συμπερίληψη των αεροπορικών μεταφορών στο ευρωπαϊκό σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών (ETS)·
53. καλεί τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν από το 2013 και στο εξής το σύνολο των εσόδων από τον εκπλειστηριασμό των δικαιωμάτων εκπομπών από τις αεροπορικές μεταφορές ως συνεισφορά στην αύξηση της χρηματοδότησης για το κλίμα στις αναπτυσσόμενες χώρες·

Προστασία του κλίματος, ιδίως σε περίοδο οικονομικής κρίσης

54. τονίζει ότι η παρούσα περίοδος οικονομικής κρίσης καταδεικνύει έντονα ότι μόνο μια βιώσιμη οικονομία μπορεί να εξασφαλίσει την ευημερία σε μακροπρόθεσμη βάση, και ότι η προστασία του κλίματος αποτελεί έναν από τους κύριους πυλώνες μιας βιώσιμης οικονομίας· υπογραμμίζει ότι σήμερα είναι πιο σημαντικό από ποτέ να αποσαφηνιστεί ο λόγος για τον οποίο απαιτείται πολιτική δράση στον τομέα της προστασίας του κλίματος, δηλαδή η επίτευξη υψηλότερου βιοτικού επιπέδου για περισσότερους ανθρώπους με την παράλληλη εξασφάλιση πόρων και δυνατοτήτων ανάπτυξης και για τις μελλοντικές γενιές·
55. επαναλαμβάνει ότι οι προκλήσεις της αλλαγής του κλίματος δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν μεμονωμένα, αλλά μόνο στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης, της βιομηχανικής πολιτικής και της πολιτικής για τους πόρους·

Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις

56. θεωρεί ότι ένας από τους λόγους για την επιτυχία της διάσκεψης του Ντέρμπαν ήταν ότι τέθηκε η βάση για την υπέρβαση των προηγούμενων αυστηρών διακρίσεων σε «συμβαλλόμενα μέρη» και «παρατηρητές», σε «ανεπτυγμένες χώρες» και «αναπτυσσόμενες χώρες», καθώς και σε «χώρες του Παραρτήματος Ι» και «χώρες εκτός του Παραρτήματος Ι», και καλεί ως εκ τούτου όλους τους συμμετέχοντες να επιδιώξουν τη δημιουργία μιας νέας, ολιστικής και πιο σφαιρικής δομής για τις μελλοντικές διαπραγματεύσεις·
57. θεωρεί ότι το υφιστάμενο σύστημα «δέσμευσης και αναθεώρησης» δεν πρόκειται να

επιφέρει τις θεμελιώδεις αλλαγές που απαιτούνται για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος σε μακροπρόθεσμη βάση και καλεί ως εκ τούτου όλα τα μέρη να εξετάσουν και άλλες προσεγγίσεις·

58. τονίζει ότι δεν υπάρχει πανάκεια για την αλλαγή του κλίματος και επισημαίνει στο πλαίσιο αυτό τους πολυάριθμους δυνατούς τρόπους για την επίτευξη των αναγκαίων μειώσεων εκπομπών και, κυρίως, των αναγκαίων αλλαγών στο επίπεδο συνείδησης· εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι πολλές χώρες έχουν ήδη λάβει φιλόδοξα μέτρα μετριασμού, και καλεί την UNFCCC να προσφέρει μια πλατφόρμα για την αύξηση της διαφάνειας σχετικά με τις επιτόπιες δράσεις·

Μετάβαση σε μια αειφόρο οικονομία και βιομηχανία

59. εκφράζει την ανησυχία του σχετικά με την αύξηση των παγκόσμιων εκπομπών CO₂ από την καύση ορυκτών καυσίμων σε επίπεδα ρεκόρ το 2011, σύμφωνα με τα δεδομένα του ΙΕΑ· υπενθυμίζει ότι η προβλεπόμενη παγκόσμια αύξηση της κατανάλωσης ενέργειας θα βασίζεται στην ανάπτυξη όλων των πηγών ενέργειας· εκτιμά, ως εκ τούτου, ότι δεν πρέπει να υποχωρήσουν οι προσπάθειες της ΕΕ για μετάβαση σε βιώσιμη οικονομία, έτσι ώστε η Ευρώπη να αποκτήσει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στις βιώσιμες τεχνολογίες και την αντίστοιχη τεχνογνωσία· εκτιμά ότι η ΕΕ θα πρέπει να προωθήσει διεθνώς τη διάδοση φιλικών προς το περιβάλλον τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένων των τομέων της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, των καινοτόμων και αποδοτικών τεχνολογιών ορυκτών καυσίμων, και, ιδιαίτερα, των ενεργειακά αποδοτικών τεχνολογιών·
60. ζητεί στενότερο συντονισμό μεταξύ του Συμβουλίου, της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, ώστε να μπορεί η ΕΕ να αρθρώνει ενιαίο και συνεκτικό λόγο σε διεθνείς οργανισμούς όπως ο ΙΕΑ (Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας), ο IRENA (Διεθνής Οργανισμός Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας), η IPEEC (Διεθνής Εταιρική Σχέση για τη Συνεργασία σχετικά με την Ενεργειακή Απόδοση) και ο ΙΑΕΑ (Διεθνής Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας), και να διαδραματίζει έτσι ενεργότερο και σημαντικότερο ρόλο, ιδίως στην προώθηση πολιτικών βιώσιμης ενέργειας και ενεργειακής ασφάλειας·
61. υπογραμμίζει το γεγονός ότι πολλές χώρες πραγματοποιούν βήματα στην κατεύθυνση της πράσινης οικονομίας για διάφορους λόγους, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται η προστασία του κλίματος, η σπανιότητα και η αποδοτική χρήση των πόρων, η ενεργειακή ασφάλεια, η καινοτομία και η ανταγωνιστικότητα· σημειώνει, για παράδειγμα, τα επενδυτικά προγράμματα που αποσκοπούν στην ενεργειακή μετάβαση σε χώρες όπως η Κίνα και η Νότια Κορέα, και καλεί την Επιτροπή να αναλύσει τα προγράμματα αυτά και τις συνέπειές τους για την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ στους σχετικούς τομείς·
62. χαιρετίζει αυτές τις διεθνείς προσπάθειες και επαναλαμβάνει ότι η διεθνώς συντονισμένη δράση θα βοηθούσε στην διασκέδαση των ανησυχιών των ενδιαφερομένων κλάδων όσον αφορά τη γεωγραφική μετακίνηση των πηγών των εκπομπών άνθρακα και την ανταγωνιστικότητα, και ειδικότερα των κλάδων έντασης ενέργειας· ζητεί μια συμφωνία για την εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού μεταξύ των βιομηχανιών με υψηλό αποτύπωμα άνθρακα·
63. εκφράζει την ανησυχία του σχετικά με το αυξανόμενο επίπεδο των αποκαλούμενων εισαγόμενων εκπομπών, δεδομένου ότι η αύξηση των εκπομπών που οφείλονται σε εισαγόμενα αγαθά είναι ταχύτερη από ό,τι η μείωση των εκπομπών που οφείλονται στην

εγχώρια παραγωγή· εκτιμά ότι αν η ΕΕ μπορούσε να παρακολουθεί καλύτερα και να ενισχύσει την ευαισθητοποίηση σχετικά με την ανάπτυξη των εισαγόμενων εκπομπών, αυτό θα μπορούσε να ενθαρρύνει τους βιομηχανικούς ανταγωνιστές να ενταχθούν σε ένα αυστηρότερο καθεστώς μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, προκειμένου να επιτύχουν μεγαλύτερη αποδοχή των προϊόντων τους στην αγορά της ΕΕ·

64. υπογραμμίζει ότι η χρηματοπιστωτική και δημοσιονομική κρίση που πλήττει την ΕΕ δεν θα πρέπει να κάμψει το επίπεδο φιλοδοξίας της ΕΕ και των βιομηχανιών, των καταναλωτών και των κρατών μελών της ως προς τις διεθνείς διαπραγματεύσεις για το κλίμα στην Ντόχα· εκτιμά ότι η προσπάθεια της ΕΕ για μετασχηματισμό της οικονομίας της δεν πρέπει να ατονήσει, π.χ. προκειμένου να αποφευχθεί η απώλεια θέσεων εργασίας, και ειδικότερα «πράσινων θέσεων εργασίας, και ότι η ΕΕ οφείλει να πείσει τους εταίρους της σε ολόκληρο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων της Κίνας και των ΗΠΑ, σχετικά με τα οφέλη της συμμετοχής σε μια διεθνή συμφωνία, καθώς και για το γεγονός ότι οι μειώσεις των εκπομπών είναι εφικτές χωρίς απώλεια ανταγωνιστικότητας και θέσεων εργασίας, ιδίως αν πραγματοποιηθούν συλλογικά·
65. τονίζει την ανάγκη ανάπτυξης και επείγουσας εφαρμογής μιας ολιστικής στρατηγικής για θέματα πρώτων υλών και φυσικών πόρων, συμπεριλαμβανομένης της αποδοτικής χρήσης των πόρων, σε όλους τους τομείς της οικονομίας τόσο στις ανεπτυγμένες όσο και στις αναπτυσσόμενες χώρες, ώστε να επιτευχθούν μακροπρόθεσμες βιώσιμες οικονομίες, και καλεί εν προκειμένω τα κράτη μέλη της ΕΕ να δώσουν πρώτα το παράδειγμα· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να στηρίζουν τις αναπτυσσόμενες χώρες τόσο σε εθνικό όσο και σε τοπικό επίπεδο, προσφέροντας τεχνογνωσία για βιώσιμες εξορυκτικές δραστηριότητες, για πιο αποδοτική αξιοποίηση των φυσικών πόρων και για καλύτερους συντελεστές επαναχρησιμοποίησης και ανακύκλωσης·
66. εκτιμά πως οι τομεακές προσεγγίσεις, σε συνδυασμό με την επιβολή ανωτάτων ορίων σε όλη την οικονομία στις βιομηχανικές χώρες, μπορούν να συμβάλουν στην κλιματική δράση, την ανταγωνιστικότητα και την οικονομική μεγέθυνση· τονίζει ότι είναι σημαντικό να υιοθετηθεί σε σχέση με τις διεθνείς διαπραγματεύσεις μια τομεακή προσέγγιση στις βιομηχανικές εκπομπές, ειδικότερα για τις αναδυόμενες χώρες· ελπίζει ότι μια τέτοια προσέγγιση θα μπορούσε να αποτελέσει στοιχείο ενός διεθνούς πλαισίου για την κλιματική δράση μετά το 2012·
67. επισημαίνει ότι η τιμή των διαφόρων πηγών ενέργειας αποτελεί σημαντικό παράγοντα για τον καθορισμό της συμπεριφοράς των φορέων της αγοράς, συμπεριλαμβανομένων της βιομηχανίας και των καταναλωτών· επισημαίνει επίσης ότι η αδυναμία του υφιστάμενου διεθνούς πλαισίου πολιτικής να ενσωματώσει πλήρως το εξωτερικό κόστος διαιωνίζει μη βιώσιμα πρότυπα κατανάλωσης· καλεί την ΕΕ και τους εταίρους της να καθορίσουν, στο άμεσο μέλλον, τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο για την προώθηση δεσμών μεταξύ του συστήματος εμπορίας εκπομπών της ΕΕ (EU ETS) και άλλων συστημάτων εμπορίας με στόχο τη δημιουργία παγκόσμιας αγοράς εκπομπών άνθρακα και την εξασφάλιση μεγαλύτερης διαφοροποίησης των επιλογών για τον περιορισμό των εκπομπών, βελτίωσης του μεγέθους και της ρευστότητας της αγοράς, διαφάνειας και, σε τελική ανάλυση, αποδοτικότερης κατανομής των πόρων για τον ενεργειακό τομέα και τη βιομηχανία·

Έρευνα και τεχνολογία

68. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι στη διάσκεψη κορυφής Ρίο+20 στο Ρίο ντε

Τζανέιρο δεν κατέστη δυνατό να επιτευχθεί σημαντική πρόοδος σε βασικά ζητήματα για το μέλλον όσον αφορά τη βιωσιμότητα· αποδοκιμάζει την έλλειψη συγκεκριμένων στόχων, μετρήσιμων δραστηριοτήτων και δεσμεύσεων από την πλευρά των παγκόσμιων ηγετών· σημειώνει τα αποτελέσματα της διάσκεψης του Ντέρμπαν, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται η προώθηση της πλατφόρμας του Ντέρμπαν, η συνέχιση του πρωτοκόλλου του Κιότο και η σύσταση του ταμείου 100 δισεκατομμυρίων δολαρίων για το κλίμα, καθώς και η περαιτέρω ανάπτυξη της τεχνολογικής εκτελεστικής επιτροπής για την εφαρμογή τεχνολογιών με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα·

69. τονίζει ότι η ανάπτυξη και διάδοση προηγμένων τεχνολογιών είναι το κλειδί για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και, ταυτόχρονα, για να πεισθούν οι διεθνείς εταίροι της ΕΕ ότι οι μειώσεις των εκπομπών είναι εφικτές χωρίς απώλεια ανταγωνιστικότητας και θέσεων εργασίας· ζητεί μια διεθνή δέσμευση υπέρ της αύξησης των επενδύσεων σε Έρευνα και Ανάπτυξη (E&A) για προηγμένες τεχνολογίες στους αντίστοιχους τομείς· θεωρεί ουσιαστικό να αναλάβει η ΕΕ ηγετικό ρόλο δίνοντας πρώτη το παράδειγμα, π.χ. μέσω της σημαντικής αύξησης των δαπανών για την έρευνα σε βιομηχανικές και ενεργειακές τεχνολογίες φιλικές προς το κλίμα και ενεργειακά αποδοτικές, και να αναπτύξει στενή επιστημονική συνεργασία στο συγκεκριμένο πεδίο με τους διεθνείς εταίρους, όπως τις χώρες BRIC και τις ΗΠΑ·
70. θεωρεί ότι η καινοτομία είναι καθοριστική για να διατηρηθεί η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη κάτω από 2 °C, και σημειώνει ότι υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να δοθούν κίνητρα στην καινοτομία σε μια οικονομία που βασίζεται στην αγορά· καλεί την Επιτροπή να αξιολογήσει τους διάφορους μηχανισμούς επιβράβευσης των πρωτοπόρων επιχειρήσεων που διαφέρουν ανάλογα με την ικανότητά τους να προωθούν την καινοτομία και να μεταφέρουν και να διαδίδουν τεχνολογίες παγκοσμίως· ζητεί να αναγνωριστεί το δικαίωμα των αναπτυσσόμενων χωρών να αξιοποιούν πλήρως την ευελιξία που προσφέρει η συμφωνία για τις πτυχές της διανοητικής ιδιοκτησίας που συνδέονται με το εμπόριο (TRIPS)·
71. τονίζει τη σημασία της οικοδόμησης μιας στενότερης συνεργασίας μεταξύ ΕΕ και ΛΑΧ· θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να υποστηρίξει τις προσπάθειες προκειμένου να μπορέσουν οι λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες να αποκτήσουν πρόσβαση σε εταίρους και σε χρηματοδότηση για επενδύσεις σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και πράσινες τεχνολογίες, και καλεί την Επιτροπή να παρουσιάσει ιδέες για με κοινά ερευνητικά προγράμματα για εναλλακτικές πηγές ενέργειας, καθώς και σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μπορεί η ΕΕ να ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ ανεπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών στο πλαίσιο διαφόρων βιομηχανικών τομέων·

Ενέργεια, ενεργειακή απόδοση και αποδοτική χρήση πόρων

72. επισημαίνει ότι, σύμφωνα με μια πρόσφατη ανάλυση του ΙΕΑ, η βελτίωση της απόδοσης αποτελεί τον πιο ξεκάθαρο τρόπο για την επίτευξη καλύτερης διαχείρισης της ενέργειας στις επόμενες δεκαετίες, καθώς παρέχει απόδοση τριπλάσια των επενδύσεων στο πλαίσιο μιας πορείας προς το 2050 συμβατής με την προστασία του κλίματος, αλλά απαιτεί ισχυρή δράση και κίνητρα από την πλευρά της κυβερνητικής πολιτικής·
73. θεωρεί λυπηρό το γεγονός ότι δεν αξιοποιούνται επαρκώς οι δυνατότητες για εξοικονόμηση ενέργειας, ούτε διεθνώς ούτε σε επίπεδο ΕΕ· υπογραμμίζει ότι η εξοικονόμηση ενέργειας διευκολύνει τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, την εξοικονόμηση οικονομικών μέσων, την ενεργειακή ασφάλεια, την ανταγωνιστικότητα και

τη μείωση των εκπομπών· ζητεί από την ΕΕ να δίνει μεγαλύτερη προσοχή στην εξοικονόμηση ενέργειας, κατά τις διεθνείς διαπραγματεύσεις, τόσο όταν συζητά για μεταφορά τεχνολογίες και για αναπτυξιακά σχέδια σε αναπτυσσόμενες χώρες, όσο και όταν συζητά για οικονομική βοήθεια· υπογραμμίζει ότι, για λόγους αξιοπιστίας, η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να επιτύχουν τους δικούς τους στόχους·

74. επισημαίνει ότι σύμφωνα με εκτιμήσεις υπάρχουν ανά τον κόσμο 2 δισεκατομμύρια άνθρωποι που συνεχίζουν να μην έχουν πρόσβαση σε βιώσιμη και φθηνή ενέργεια· τονίζει την ανάγκη αντιμετώπισης της ενεργειακής φτώχειας, σύμφωνα με τους στόχους της κλιματικής πολιτικής· επισημαίνει ότι υπάρχουν διαθέσιμες ενεργειακές τεχνολογίες που καλύπτουν τόσο την παγκόσμια περιβαλλοντική προστασία όσο και τις τοπικές αναπτυξιακές ανάγκες·
75. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι δεν υπάρχει επαρκής συντονισμός μεταξύ της σύμβασης-πλασίου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές (UNFCCC) και της Σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα (CBD), με συνέπεια τη σπατάλη πόρων και την απώλεια πολύτιμων ευκαιριών για συμπληρωματικές πολιτικές· υπογραμμίζει διάφορες μελέτες, συμπεριλαμβανομένης της μελέτης TEEB (Η οικονομική των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας), καθιστούν σαφές ότι η διατήρηση των υπηρεσιών οικοσυστήματος με βιώσιμες πρακτικές είναι συχνά φτηνότερη από την αντικατάσταση χαμένων λειτουργιών με επενδύσεις σε βαριά υποδομή και τεχνολογικές λύσεις· καλεί, συνεπώς, την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να συνδέσουν στενά τους στόχους τους για την κλιματική αλλαγή με στόχους για την προστασία της βιοποικιλότητας κατά την COP 11 στο Χαϊντεραμπάντ·
76. υπογραμμίζει ότι είναι αναγκαία η προώθηση μεγαλύτερης πρόσβασης σε περιβαλλοντικά ασφαλείς τεχνολογίες και εντατικότερης μεταφοράς τέτοιων τεχνολογιών παντού, αλλά ιδίως στις αναπτυσσόμενες χώρες, προκειμένου να βελτιωθεί η πρόσβαση σε τεχνολογικές πληροφορίες, να παράγονται και να διατίθενται αξιόπιστα στοιχεία για τις υπάρχουσες ευρεσιτεχνίες και τεχνολογίες, να διευκολυνθούν και να αυξηθούν η κοινοχρησία, η ανταλλαγή και η συγκέντρωση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας μέσω διαφανών και ασφαλών μηχανισμών, και να αναπτυχθούν νέοι ειδικοί μηχανισμοί για την προώθηση της έρευνας χωρίς να εμποδίζεται η πρόσβαση στην καινοτομία· καλεί, συνεπώς, την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να αντιμετωπίσουν το θέμα των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, προκειμένου να παράγεται και να διαδίδεται γρήγορα και αποδοτικά καινοτομία απαραίτητη για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής·

Διπλωματία για το κλίμα

77. υπογραμμίζει ότι η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να λειτουργεί εποικοδομητικά στο πλαίσιο των παγκόσμιων διαπραγματεύσεων για το κλίμα, και ότι η διπλωματία της ΕΕ για το κλίμα πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω από όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ πριν από τη Διάσκεψη της Ντόχα, υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, με στόχο την παρουσίαση μιας πιο καθαρής εικόνας της ΕΕ σε σχέση με την κλιματική πολιτική, προσδίδοντας νέα δυναμική στις διεθνείς διαπραγματεύσεις για το κλίμα και ενθαρρύνοντας τους ανά τον κόσμο εταίρους να λάβουν και αυτοί δεσμευτικά, συγκρίσιμα και αποτελεσματικά μέτρα μείωσης των εκπομπών και κατάλληλα μέτρα μετριασμού και προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή·
78. θεωρεί λυπηρό το γεγονός ότι ο στόχος της ΕΕ για μείωση δεν είναι συνεπής προς τον

στόχο των 2°C, που υιοθέτησε, ούτε αντιπροσωπεύει έναν οικονομικά αποδοτικό τρόπο για την επίτευξη του στόχου μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για το 2050·

79. υπογραμμίζει τη σημασία (σε «υπο-παγκόσμιο» επίπεδο) συμμαχιών με τα πλέον προοδευτικά κράτη, οι οποίες αποτελούν το μέσο για να δοθεί περαιτέρω ώθηση στη διαδικασία διαπραγματεύσεων και να διασφαλιστεί η έγκριση φιλόδοξων και επαρκών στόχων για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τους μεγαλύτερους παραγωγούς εκπομπών·
80. υπογραμμίζει στο πλαίσιο αυτό ότι είναι σημαντικό η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως σημαντικός παράγοντας, να εκφραστεί με «μία φωνή» στη Διάσκεψη της Ντόχα υποστηρίζοντας την επίτευξη προόδου προς την κατεύθυνση μιας διεθνούς συμφωνίας και να παραμείνει ενωμένη όσον αφορά τον στόχο αυτόν·
81. καλεί τα Μέρη να αναγνωρίσουν ότι η συμμετοχή των νομοθετών στις διαπραγματεύσεις είναι καίριας σημασίας για την επιτυχία της διακυβερνητικής διαδικασίας με μια συνολική συμφωνία το 2015, στο βαθμό που η πρόοδος της εθνικής νομοθεσίας των Μερών για το κλίμα δημιουργεί τις πολιτικές προϋποθέσεις για τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις και μπορεί να διευκολύνει την εκπλήρωση των φιλοδοξιών τους στο σύνολό τους·
82. υπογραμμίζει τη ζωτική θέση των δύο κρατών που φιλοξενούν τις διαπραγματεύσεις –του Κατάρ ως ενός από τους σημαντικότερους παραγωγούς πετρελαίου και φυσικού αερίου παγκοσμίως, το οποίο βρίσκεται πλέον αντιμέτωπο με τη μείωση των φυσικών του πόρων, αλλά εξακολουθεί να διαθέτει τις υψηλότερες κατά κεφαλή εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα παγκοσμίως, καθώς και της Νότιας Κορέας ως πρωτοπόρου στις «πράσινες τεχνολογίες» καθώς και πρώτης ασιατικής χώρας που υιοθέτησε νομοθεσία σχετικά με την αλλαγή του κλίματος υλοποιώντας πολιτικές ανωτάτων ορίων και δικαιωμάτων εμπορίας– και ενθαρρύνει και τις δύο χώρες, οι οποίες βρίσκονται σήμερα εκτός του Παραρτήματος I, να δώσουν το παράδειγμα και να συμβάλουν στη δημιουργία νέων συμμαχιών·
83. εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η ανεπίσημη πρακτική αναμονής για την επίτευξη συναίνεσης μεταξύ όλων των αντιπροσωπειών του Συμβουλίου καθυστερεί την ανάληψη επείγουσας δράσης για το κλίμα και ως εκ τούτου ζητεί από το Συμβούλιο να ενεργεί σε κάθε περίπτωση βάσει ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία, σύμφωνα με τις Συνθήκες, ιδίως όσον αφορά τις πράξεις γενικής εφαρμογής (άρθρο 16 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ), και πιο συγκεκριμένα σύμφωνα με το άρθρο 218 παράγραφος 8 της ΣΛΕΕ σχετικά με τη λήψη αποφάσεων «καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας» κατά την επίτευξη διεθνών συμφωνιών·
84. επισημαίνει ότι η Επιτροπή έχει προτείνει έναν οδικό χάρτη προς μια Ευρώπη χωρίς εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα έως το 2050, στόχος ιδιαίτερα φιλόδοξος, αλλά επιτεύξιμος· επιβεβαιώνει στο πλαίσιο αυτό τη δέσμευσή του στον στόχο μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ακόμη και εκτός διεθνούς συμφωνίας·
85. επισημαίνει ότι η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη αναδεικνύει την αλληλεξάρτηση όλων των χωρών· θεωρεί κατά συνέπεια απαραίτητη την επίτευξη παγκόσμιας συμφωνίας, προκειμένου να αποφευχθεί μια καταστροφική αλλαγή με δραματικές επιπτώσεις για όλη την ανθρωπότητα·

Η αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

86. πιστεύει ότι η αντιπροσωπεία της ΕΕ διαδραματίζει ζωτικό ρόλο στις διαπραγματεύσεις για την κλιματική αλλαγή, και θεωρεί κατά συνέπεια απαράδεκτο το γεγονός ότι δεν στάθηκε δυνατόν να παραστούν βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις συντονιστικές συσκέψεις της ΕΕ στις προηγούμενες Διασκέψεις των Συμβαλλομένων Μερών· αναμένει ότι θα επιτραπεί τουλάχιστον στον επικεφαλής της αντιπροσωπείας του Κοινοβουλίου να παραστεί στις συντονιστικές συνεδριάσεις της ΕΕ στην Ντόχα·
87. επισημαίνει ότι, βάσει της συμφωνίας-πλαίσου που συνάφθηκε μεταξύ Επιτροπής και Κοινοβουλίου τον Νοέμβριο του 2010, η Επιτροπή οφείλει να διευκολύνει την συμμετοχή βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως παρατηρητών στις αντιπροσωπείες της ΕΕ που συμμετέχουν σε διαπραγματεύσεις για πολυμερείς συμφωνίες· υπενθυμίζει ότι, δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας (άρθρο 218 ΣΛΕΕ), το Κοινοβούλιο πρέπει να καλείται να δίνει την έγκρισή του για συμφωνίες συναπτόμενες μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών·

ο

ο ο

88. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών και στη Γραμματεία της UNFCCC, με αίτημα να διανεμηθεί σε όλα τα μη ευρωπαϊκά συμβαλλόμενα μέρη.